

ת"פ 27711/12/14 - מע"מ ת"א 2,1 נגד שלוח בוטראשבילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27711-12-14 מע"מ ת"א 2,1 נ' בוטראשבילי

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה מע"מ ת"א 2,1

נגד

הנאשם שלוח בוטראשבילי

גזר דין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד ניצה אורצקי

הנאשם בעצמו

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו 4 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"). על פי עובדות כתב האישום, הנאשם עסק בתקופה הרלוונטית במסחר ותיווך במוניות ורשום כעוסק מורשה מספר 014097604. הנאשם לא הגיש את הדוחות לתקופות 8/14 ו - 10/14. סכום המס הנובע מדוחות אלה הוא בסך 18,597 ₪. בנוסף, הנאשם לא צירף תשלום לדוחות התקופתיים לחודשים 04/14 ו - 06/14. סכום המס הנובע מדוחות אלה הוא בסך 124,182 ₪.

טיעוני המאשימה

2. ב"כ המאשימה עמדה על מספר העבירות בהן הורשע הנאשם ועל סכום קרן המס הנובע מהדוחות שלא הוגשו אשר עומד כיום על סך 87,037 ₪, לאחר שהנאשם פעל להסרת חלק מהמחדל בסך 15,000 ₪ באמצעות צד ג'. לטענתה, המדובר בהתנהלות עבריינית של הנאשם ולא במעידה חד פעמית. לטעמה של המאשימה כל אירוע של אי הגשת דוח במועד הוא אירוע נפרד ואין בדמיון בין העבירות כדי להפוך אותן למקשה אחת. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות שבוצעו ולכך שהגם שהנאשם נהג לגבות את המס מלקוחותיו לא העבירו לרשות המסים כנדרש על פי חוק. בנסיבות אלה לטעמה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה בינונית. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, היא אירוע,

ומתחם קנס בין 5%-10% מגובה המחדל. בהתחשב במספר האירועים ובסכום המחדל שלא הוסר, לצד התחשבות במצבו הבריאותי של הנאשם והעדר עבר פלילי, עתרה המאשימה כי יגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. עוד הבהירה כי אין בעובדה שאין ביכולתו של הנאשם להסיר את המחדלים נוכח הליכי הפש"ר בעניינו כדי להוביל להקלה בעונשו, תוך הפנייה לפסיקה רלבנטית.

טיעוני ב"כ הנאשם:

3. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים של הנאשם (נ/1) וכן מסמכים על אודות מצבו הכלכלי (נ/2).
4. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן לכך שהודה וחסך זמן שיפוטי. עוד הפנתה לכך שהנאשם יליד שנת 1967, פרוד אב לארבעה ילדים, שניים מהם קטינים (תאומות בנות 14). ב"כ הנאשם הפנתה למצבו הבריאותי של הנאשם, החולה בשחמת הכבד, שהיא מחלה חשוכת מרפא ומדבקת, ומטופל כיום בתרופה ניסיונית שרכישה עולה כ- 60,000 ₪ לחודש. עוד הוסיפה כי בשל מצבו הרפואי מתגורר הנאשם כיום אצל אמו בבידוד ואינו עובד מזה מספר שנים. ב"כ הנאשם הפנתה לחוות הדעת שהגישה (נ/1) נושאת תאריך 25.6.2017 לפיה הנאשם אינו מסוגל לעבוד ואף לא יהיה מסוגל לעבוד בעתיד הרחוק. בנוסף הבהירה כי הנאשם אינו מקבל קצבה מביטוח לאומי וכי בימים אלה מנסה לפנות לוועדה רפואית.
5. בנוסף הפנתה ב"כ הנאשם למצבו הכלכלי הכללי הקשה של הנאשם, אשר הוכרז כפושט רגל ביום 11.10.2015 ולחובותיו הרבים. עוד הוסיפה כי לאחר פינוי בני משפחתו מהבית, נמכר בית המגורים של הנאשם על ידי כונסת נכסים מטעם בנק הפועלים ונפרעה המשכנתא ואף נותרה בתיק ההוצל"פ יתרה בסך 2,219,000 ₪. בהקשר זה טענה כי לאור כך שרשות המסים היא נושה בדין קדימה (תביעת החוב היא בסך 121,866 ₪) ובשים לב לכך שקיים נושה מובטח אחד בלבד בדין קדימה לפניה, שתביעת החוב בעניינו בסך 700,000 ₪, הרי שבסופו של יום ישולם מחדלו של הנאשם לרשות המסים הגם שהכספים טרם עברו לקופת הכינוס בשל עניין פרוצדוראלי. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי לאורך שנות פעילותו, מאז שנת 1995, שילם הנאשם במועד וכדין המסים שחב בהם. קריסתו הכלכלית החלה לפני כשלוש וחצי שנים ומצבו הבריאותי הביא לקריסתו הטוטאלית שנה לאחר מכן. בנוסף, הפנתה למאמצי הנאשם לצמצם את חובו למע"מ ובכלל זאת הסדר תשלומים אותו ערך ובו ניסה לעמוד, טרם הוכרז כפושט רגל.
6. ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות ב-4 העבירות בהן הורשע הנאשם אירוע אחד, הן בשל זהות הערכים המוגנים שבבסיסן והן בשל סמיכות הזמנים בביצוען. באשר לעונש לו עתרה המאשימה הדגישה ב"כ הנאשם כי משמעות השתת עונש מאסר על הנאשם היא שהנאשם יאלץ לרצות את העונש מאחורי סורג ובריח בשל מצבו הרפואי המונע ממנו אפשרות לבצע עבודות שירות. לטענתה אין מקום להחמיר עם הנאשם רק בשל העובדה שאינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצב בריאותו. עוד הוסיפה כי במקרים חריגים כגון מקרה זה, ולאור מצבו הרפואי של הנאשם, יש מקום אף לסטות ממתחם העונש ההולם מאחר וריצוי עונש של מאסר בפועל אף יהווה סכנה לבריאותו עד כדי קיצור תוחלת חייו. על כן ביקשה כי נוכח הנסיבות המיוחדות של הנאשם, בשל מצבו הרפואי הקשה, והאפשרות שהמחדל יוסר בסופו של יום מהכספים שהתקבלו ממכירת בית המגורים, יושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות. לחילופין עתרה כי ישלח לקבלת תסקיר לעונש אשר יבחן התאמתו לביצוע של"צ. בנוסף, עתרה ב"כ הנאשם שלא

להשית על הנאשם קנס נוכח היותו פושט רגל, ככל שיוטל קנס ביקשה שיהא זה קנס נמוך במיוחד אשר ישולם בתשלומים רבים.

דבר הנאשם

7. לדברי הנאשם, המאשימה נתפסה לכלל טעות שכן לטענתו שילם בעזרת גיסו על חשבון החוב סך של 40,000 ₪ ו- 15,000 ₪ נוספים. הנאשם סיפר שעלה לארץ ב-1972 והתייתם מאביו בהיותו ילד. למרות קשיים אלה התקדם בחייו, שירת ביחידה מובחרת בצה"ל ואף נפצע בגפיו. לדבריו אינו עבריין מועד ולאורך השנים שילם מסים כנדרש, בסכומים גבוהים. עוד הוסיף כי כיום נמצא במצב של קריסה גופנית ונפשית ואף בסכנת חיים ממשית, לאחר שתרים רבות למדינה, וביקש את התחשבות בית המשפט, תוך שהביע צער על ביצוע העבירות.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. כידוע, אי דיווח במועד, פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה משלא משולם המס הנובע מהדוחות אשר לא הוגשו. בנוסף, נפגעת יכולת הפיקוח של רשות המסים משיטת המס מבוססת על האמון בעוסק, שיגיש דיווחיו כדין ובמועד וישלם את המס הנובע מהם. בנוסף נפגע גם שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, המדובר בביצוען של 4 עבירות במהלך שנת 2014, בתקופות כמעט עוקבות. בשני מקרים בהם לא הוגשו דוחות כלל ובשניים בהם הוגשו הדוחות ללא צירוף המס הנובע מהם. סכום המחדל שלא הוסר הוא על סך 87,037 ₪. העבירות בוצעו לדברי הנאשם על רקע קריסה כלכלית. קודם לביצוען של העבירות ניהל הנאשם עסקים מאז שנת 1996, ולא נטען כי בוצעה כל עבירת מס על ידו. נסיבות אלה מביאות למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם היא בינונית. לעניין מספר האירועים, גם אם אקבע כבקשת המאשימה - כל עבירה כאירוע, הרי שיש מקום לחפוף במידה מסוימת בין האירועים, נוכח סמיכות ביצוען של העבירות והרקע המשותף לביצוען כמפורט לעיל. ככל שהיו נקבעות כלל העבירות כאירוע אחד, כפי שביקשה ב"כ הנאשם, יתכן שהיה מקום לקבוע מתחם גבוה מזה המבוקש על ידי המאשימה. בנסיבות המקרה, וגם בראי המגמה בפסיקה (ר' רע"פ 1688/14 **מדינת ישראל נ' כץ** (09.03.2014)), מצאתי לקבוע כל עבירה כאירוע ולחפוף בין האירועים במידה מסוימת.

10. לעניין מדיניות הענישה בעבירות אלה, זו מושפעת בין היתר מהשיטתיות שבמעשים והיקפם וכן מהנזק שנגרם לאוצר המדינה מביצוען, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. באופן כללי ניתן לסכם כי מקום בו המדובר במספר לא רב של עבירות (ואף רבות מאלה בהן הורשע הנאשם) וסכום מחדל דומה לזה שבעניינו, ואף מעט גבוה ממנו, שלא הוסר, נוטים בתי המשפט לגזור עונשים של עבודות שירות על הנאשמים לצד קנס ומאסר על תנאי. ראו בהקשר זה לדוגמא:

ת"פ 32531-03-13 **מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח'** (27.1.2014), שם הורשעו נאשמים על פי הודאתם בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ועבירה אחת של הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו. המחדל עמד על כ-123,000 ₪ והנאשם לא הסיר את המחדל. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ 15160-05-13 **מע"מ רחובות נ' קבוצי** (18.12.2014), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. המחדל עמד על כ-138,000 ₪. מתחם הענישה ההולם נקבע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

ת"פ (קריות) 60720-10-15 **מע"מ עכו נ' פלוני** (24.04.2017) שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע של 15 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. בית המשפט קבע כי גובה המחדל לא הוכח על-ידי המאשימה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם לא היה כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי ובית המשפט חידש את תקופת התנאי של המאסר המותנה שעמד לחובת הנאשם והטיל עליו קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.

ת"פ (שלום - ת"א) 9195-05-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' ש.ה.ט אחזקות בע"מ ואח'** (15.1.2018) (להלן: "**עניין ש.ה.ט**") שם הורשע הנאשם ב-23 עבירות של אי הגשת דוחות במועד (חלקם הוגשו באיחור וחלקם לא הוגשו כלל). סכום המחדל על פי קביעת מס עמד על סך של 213,474 ₪. מתחם עונש המאסר לעבירה של אי הגשת דוח במועד נקבע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל. באותו המקרה, חלה הנאשם לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו וטרם מתן גזר הדין. בחוות דעת משלימה שהתקבלה מאת הממונה נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות. באותו מקרה, בהסכמת המאשימה ולאור הנסיבות המיוחדות מצאתי לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם למאסר על תנאי, חרף אי הסרת המחדל, לצד קנס והתחייבות.

11. לאחר סקירת המפורט לעיל, לצד נסיבות ביצוע העבירות ובראי הערכים המוגנים אשר נפגעו ומידת הפגיעה בהם, מצאתי כי מתחם העונש ההולם באשר לאירועים המפורטים בכתב האישום הוא בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל. זהו המתחם אליו עתרה המאשימה והוא אף המתחם הנהוג בסוג זה של עבירות. בעת גזירת הדין נכון יהיה כאמור לחפוף במידה מסוימת בין המתחמים.

12. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את טענות הסנגורית בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והמסמכים שהוגשו לתמיכה בטענות אלה (נ/2). כן שקלתי את העובדה שהנאשם פושט רגל על המשמעויות הנובעות מכך, את העובדה שבית מגוריו נמכר ובני המשפחה פונו מהבית, את העובדה ששתיים מבנותיו קטינות, את מצבו הרפואי הקשה וחוסר יכולתו לעבוד, וכן את העובדה שאינו מקבל קצבה מהמל"ל בשלב זה. בנסיבות אלה, יעמוד מתחם הקנס בין

אלפי שקלים ל- 10,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות:

13. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים, למרות מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, בהתאם לקווים המנחים שנקבעו ביחס לכך בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (29.12.2015), בפרק הדן בע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל**. יש לציין כי לבד מדברי באת כוחו, לא הוצג כל מסמך רפואי המעיד כי שהות בבית הכלא תקצר את חייו. לא מצאתי להרחיב בעניין שכן ממילא עתירת ההגנה היא לענישה ברף התחתון של המתחם (בדמות מאסר על תנאי) להבדיל מבקשה לחריגה מהמתחם.

14. הנאשם יליד שנת 1967, אב לארבע ילדים, שתיים מהם קטינות בנות 14, שירת בצבא ביחידה מובחרת ואף נפצע במהלך שירותו הצבאי. הנאשם ניהל עסקיו מאז שנת 1996 כחוק, עד ביצוען של העבירות בתיק הנדון, והוא נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי ויש לזקוף זאת לזכותו, הגם שהליך זה התנהל על פני ישיבות רבות, כשדיונים רבים נדחו לבקשת באת כוחו על מנת לאפשר ניסיון להביא לעיכוב הליכים בעניינו של הנאשם לאור מצבו הבריאותי וכן על מנת לאפשר לו לנסות ולפעול להסרת המחדלים, בין היתר באמצעות יתרת התמורה ממכירת בית מגוריו על ידי הבנק. בסופו של יום הנאשם לא הצליח להסיר את מחדלי כתב האישום למעט סכום בסך 15,000 ₪ אותו שילם גיסו. בנוסף, היום בפתח הדיון עדכנה ב"כ המאשימה על בדיקה שערכה, לפיה שולם סך של כ-107,000 ₪ על ידי הנאשם עוד טרם הגשת כתב האישום, אך סכום זה כולל גם תשלום בגין דו"ח הנאשם לחודש 2/2014 שלא נכלל בכתב האישום וסכומי היה למעלה מ-80,000 ₪. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה והיא מבטאת חרטה אמיתית והפנמה ואף מביאה לתיקון מסוים של הפגיעה בערך המוגן שנפגע (ר' רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

15. נתתי דעתי למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אשר הוכרז כפושט רגל, למסמכים אשר הוגשו במסגרת נ/2 וכן למצבו הרפואי הקשה המונע ממנו לעבוד. בקשר למצבו הרפואי אף הוגש בפתח הדיון היום נ/3 מסמך מסכם בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, המפרט את מחלותיו ומצבו עליהם אינני מוצאת לחזור מטעמים של צנעת הפרט. כן שקלתי את הטענה לפיה ככל הנראה בסופו של יום ישולם החוב לרשות המסים באמצעות הכספים שנותרו ממכירת בית המגורים, אך אין בכך כדי להביא להקלה ממשית או משמעותית בענישה. כפי שציין כבוד השופט שוהם ברע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) אין עיגון מוסרי או משפטי לבקשה להקל בעונש של מי שהביא במעשיו לחסר בקופת המדינה רק בשל האפשרות שכל הנראה, במועד לא ידוע בעתיד, תקבל רשות המסים את כספי המחדל אותו יצר. וודאי שאין בכך כדי להביא להקלה הניתנת למי שמסיר את מחדליו.

16. עניין נוסף וחשוב לשקול במקרה זה במסגרת נסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם הוא מצבו הבריאותי. מהמסמכים הרפואיים אשר הגישה ב"כ הנאשם (נ/1 ונ/3) עולה כי הנאשם חולה בהפטיטיס C ובשחמת הכבד ואינו יכול לעסוק בכל עבודה בשל המחלה ממנה הוא סובל. לדברי באת כוח הנאשם והנאשם עצמו המדובר במחלה חשוכת מרפא ומדבקת והנאשם אף הוסיף שעצם הישארותו בחיים היא בגדר "נס רפואי". מהמסמכים העדכניים אשר הוגשו היום (נ/3) עולה תמונה מפורטת אף יותר של הדברים המאמת את העובדה שהמדובר במחלה מדבקת. הנאשם אף לא נמצא מתאים "באופן טוטאלי" לביצוע עבודות שירות. מן האמור עולה כי בשל מצבו הרפואי הקשה של הנאשם,

ככל שייגזר עליו עונש של מאסר ולו לתקופה קצרה יהיה עליו לרצותו מאחורי סורג וברח. לא אחת נדונה על ידי בתי המשפט הסוגיה בה אדם אינו יכול לבצע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי או מוגבלותו. שיקולים מעין אלה אף הביאו את בתי המשפט, בנסיבות המיוחדות של התיקים אשר נדונו בפניהם, לסטות ממתחם העונש ההולם (ר' ת"פ (ת"א) 35610-12-10 **מדינת ישראל נ' ברוך** (4.1.2017), ת"פ (רמלה) 21679-04-15 **מדינת ישראל נ' בראנץ** (24.2.2016). ברע"פ 1/09 **אסרף נ' מדינת ישראל** (17.3.2010) אליו הפנו בתי המשפט בגזרי הדין המפורטים לעיל נכתבו הדברים הבאים ע"י כבוד השופט רובינשטיין, והדברים יפים גם באשר למי שבשל מצבו הרפואי אינו כשיר לבצע עבודות שירות:

"במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם... בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר".

עוד ר' ע"פ 2208/10 **גולדציאן נ' מדינת ישראל** (6.5.2010) ות"פ (רח') 9524-12-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.10.2015) ועניין ש.ה.ט.

17. מובן כי אין בדברים כדי ללמד שבכל מקרה ומקרה בו נאשם נמצא בלתי כשיר לביצוע עבודות שירות מסיבות רפואיות יביא הדבר לתוצאה אוטומטית של מיתון גזר הדין בעניינו והשתת עונש קל יותר, בדמות מאסר על תנאי. כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו ובסוג זה של עבירות אף בראי חשיבותה של ההרתעה הכוללת את הרתעת הנאשם והרתעת הרבים המקבלת בכורה על פני נסיבות אישיות של הנאשם (רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)). יחד עם זאת, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן, נוכח מחלתו הקשה עד מאוד של הנאשם, מבלי להקל ראש בעבירות אשר בוצעו אך בשים לב גם למשך השנים בהן שימש כעוסק לפני ביצוען ובהן שילם מסיו כחוק, ומבלי לתת משקל מכריע לטענה לפיה בסופו של יום ישולם חובו של הנאשם לרשות המסים מהכספים שהתקבלו ממכירת בית מגוריו, דומני כי זהו אחד המקרים המיוחדים בהם יש ללכת כברת דרך לקראת הנאשם. אינני סבורה כי יהיה זה צודק וראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח רק בשל העובדה שאינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי. בנסיבות אלה, מידת הרחמים וחוש הצדק מובילים למיקומו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה אשר נקבע ביחס לעונש המאסר גם אם לא הסיר את מלוא מחדלי כתב האישום.

18. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.
- ב. קנס בסך 9,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 15/4/18**, ובכל 15 לחודש. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 30 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, במעמד הצדדים.